

① विषय - व्याकरण . पेज = 1

24.5 x 11.3 x 0.1

ओं श्री गुरुभ्यो नमः हिंगं ॥ स्त्री ॥

आद्यकार स्वराते ब्रह्मरातात्वरतु ... ..

स्वराटम् ताराद्याराज्यौत्सवादयेष्ट

शलाकादिभ्यां नित्यम् नित्यग्रहणामन्येषां

② तस्यात्तरतः उपः जलनादिभ्यो नामात्वा
नामभ्यः ... ..

अथापि मेरे चकारेण लुचितः । चित्तं ज्ञानमह्य

पेज = 1 24 x 11 x 0.1 c.m.

③ पेज = 1 विषय - अलंकार

2.5 x 10.4 x 0.1 c.m.

निदर्शनादपि विषयविभागं दर्शयति तथापीति

... ..

स्वर्गरीतेषु हृष्टपांडि मवयतद्यमैव पारोयतत्वात्

(५) पेंज = 1 (18) 32.5 x 15 x 0.1 c.m.

अङ्कारः संस्कारो वदतीति विशेषः चिरकाल
पिप्रकृषीद अङ्कालाविलम्पातनूपम्य

प्रत्येकशतं यस्तु मन्त्रायः स्वार्मध्यात्
शर्वश्राहंकारि मितिभावः

74

जेम् श्रीकृष्णैकदंताभ्यां नमः त्रिंशत्। स्त्री। अधिकारस्वरूपेण ते स्वरूपं तात्पर्यमात्रद्वित्वस्वरूपात् ननंदरः कृ
कारंता एते पंचैव स्त्री त्रिंशत्। स्वस्वादि सप्तकस्यैव जीमिषे धेने कर्त्रीत्यादेर्जीपाईकोरां नत्वात् तिस्रचनस्त्रीसु
स्त्रिया मादेशानया विधानेपि प्रकृत्योस्त्रिवतुरोक्तं तत्त्वाभावात् अन्यप्रत्ययान्तो धातुः अनिप्रत्ययान्तो धातुः
प्रत्ययान्तश्चाधतुः स्त्रियां स्यात् अवनिः चमूः प्रत्ययग्रहणं किं देवयतेः किं पू द्यू विशिष्याः त्रिंशत्। अशानि म
रूपरणयः पुंसि स्त्रिंशत्। इयमयं वा अशानि मित्यतः मिप्रत्ययान्तो निप्रत्ययान्तश्चाधतुः स्त्रियां स्यात् अमिः म
निः बहिर्दसग्नयः पुंसि पूर्वस्यापवादः ओणाद्ये न्युमयः पुंसि। इयमयं वा ओणाः क्तिन्नतः स्पष्टम् कृतिरि
त्यादि ईकारान्तश्च ईकारान्तः स्त्रियां स्यात् नत्वा ऊर्जावतश्च कुरुः विद्या खतमेकाक्षरम् श्रीः भूः एकाक्ष
रं किम् पूयु श्रीः विंशत्यादिरानवतैः इयं विंशतिः त्रिंशत् यत्वारिंशत् पंचाशत् षष्टिः अशीतिः नवतिः द्वा
विंशतिः इयं द्वाविंशतिः अयं द्वाविंशतिः। वाद्यविशेषो गुर इत्यर्थः नाभिरलेत्रिये इयं नाभिः उभावन्यवपुंसि द्वंद्व
भिर्नाभिश्चात्तविषयादन्यत्र पुंसि त्रिः नाभिः लेत्रियः। कथं न हि समुत्तमस्यैकज्ञपत्रकोमतेरुपाहितश्रोत्रप
नीविना नाभिरिति भारविः उच्यते दृष्टम्। किरित्यादाविवकोमलो रिति सानान्येन पुंसकवोधम् वस्तुतस्तुलि
गमशिष्यम् त्रैकाश्रयत्वात् त्रिंशत्पेति भाष्यात्पुस्तकमपीह साधुः अतएव नाभिर्मुखान्वपेचकमध्यक्षयोः पुमान्
द्वयोः पाणिप्रतीकस्यात् स्त्रियां कस्तूरिकामद इति मेदिनी रभसोपि सुमारादलनिनाभिः पुंसि प्राणंगकद्वयोः
चक्रमध्ये प्रधाने च स्त्रियां कस्तूरिकामद इति एवमेवं विधेः यत्रापि बोध्यम् तन्नेतेः अयं स्त्रियां स्यात् अुक्तस्य भाव
श्रुक्ता ब्राह्मणस्य कर्मब्राह्मणता ग्रामसंस्काराग्रामना देव एव देवता। अमविद्युत्सरिज्ञता वनिनाभिधानानि

सप्तति ४

जोमू
लिं० को.

भूस्मिः विद्युत्सोऽमिनी सरिनिन्नगाः लतावल्ली वनितायोषित् पादोनपुंसकं पादशब्दः --- चको विक्कीवंत्या
 न भासस्वके स्वगृदिगुल्लिगु पानहः रातेस्त्रियांस्तुः इयं भाश्यादि स्थूलोर्णेन पुंसके च एते स्त्रियां न पुंसके वस्तः स्थ
 र्णा स्थरणा ऊर्णा ऊर्णम् तत्र स्थरणा काश्चमयी धिकर्णका ऊर्णा मुमेयादि लोम गृहशशाभ्यां लीवे नियममिदम्
 गृहशशाभ्यां स्थरणा र्ण्येया सख्येन पुंसके स्तः गृहस्थरणा शशा र्णम् शशा लोमिनी त्वर्णः प्राचदविपुटतटतट
 त्विधः एते स्त्रियांस्तुः दावविद वेदिस्व तिच्चा न्यश्चि वैत्रिकृष्योषाधिकटनं गुत्तयः एते स्त्रियांस्तुः पदेडोप दोवीदवि
 दित्यादि तिथिनात्कचिचिचिना निध्निके की के निक्विनो विराजयः एते प्राग्वत् इयं तिथिरिषादि अमरस्तु
 तिथयोर्दयोरिति तथा च भारविः तस्य भुवि बहुतिथ्यास्तथैव तिथौ बहुतिथ्य इति स्यात् श्रीहर्षश्च निखितानि
 त्रिषोर्णिमा तिथी निति शकुतिराजिकुटिशनिवर्तिभूकुरिउटि बनिपंक्तयः एते स्त्रियांस्तुः इयं त्राकुतिरित्यादि
 प्रतिपदादिपत्स्यपत्तरत्सं सत्यरिवदुपसंचित् तुत्पुत्सुत्समिधः इयं प्रतिपदित्यादि उवा उच्छतीति उवा प्रातर
 धिष्टाजीदेवता आशीर्धुः पूगीधारः इयमाशीरित्यादि असुमनस्समासिकतावर्णा बहुत्वं च अवादीनां पंचाना
 स्त्रीत्वं स्यात् बहुत्वं च आपेक्षमाः स्त्रियः सुमनसः पुष्यम् सुमनामा लतीजातिः देवराचीतु पुष्येव सुषर्वाणः सुमनसः
 बहुत्वं प्राधिक एकचसिकता नैतदाने असमर्थेति अर्थवत्त्वे भाष्यप्रयोगात् समासमा विजायत इत्येव समाया
 समाया विजायत इति भाष्याच्च विभाषा प्राधोदिति सूत्रे अघ्रासानां सुमनसा विनिरुतिव्याख्यायां हरदत्तोप्येव
 सकृत्कृजो भवाव गाम् नोस्मिजः इयं सकृत् च कृजो कृ वाक्यवागः नोस्मिक् तदिसमासवधः इति समा
 संवधः पुत्रवेणिरवापिश्च स्पष्टम् ताराधारज्योत्सादयश्च शलाका स्त्रियां नित्यम् नित्यगृहणामन्येषां कचि

यंत्रि

नस्यासरसः प्रपः जलानि ऊर्जो नान ऊर्जना मभ्यः ॥८॥ जे भुज्यः सुपर्णो यक्षो गंधर्वः सन इदं
ब्रह्म त्रं पातु तस्मै स्वाहा वाट इदं भुज्य वे सुपर्णो यक्षो गंधर्वो य ॥९॥ जे भुज्यः सुपर्णो यक्षो ग
धर्वस्तस्य दविण्यः सरसस्तो वानामताभ्यः स्वाहा इदं दक्षिणभ्यो सरसो भस्तवाभ्यः ॥१०॥ सुपर्
णो इति योगंधर्वस्तस्या सरसः प्रापः जलानि दक्षिणा किं भूनास्ता वानाम दक्षिणा यो दत्ता
यो यत्नस्तो न व्योम वतो न्यभि प्रायः प्रपरे समान प्रजापति विष्णु ॥११॥ जे प्रजापति विष्णु क ति
मो मनो गंधर्वः सन इदं ब्रह्म त्रं पातु तस्मै स्वाहा वाट इदं प्रजापतये विश्वकर्म्मणो मनसे
गंधर्वो य ॥१२॥ प्रजापतिरिति यन्मनो गंधर्वः प्रजापेतिः प्रजाना मीश्वरः विश्वकर्म्मणो यत्न
तद्यापारेण विश्वनिर्माणत्वात् प्रजापतिविष्णु कर्मेति ॥१३॥ जे प्रजापति विश्वकर्म्मणो मनो गं
धर्वस्तस्याः रुक्सा न्य सरसो यो नानामताभ्यः स्वाहा इदं रुक्सा मेभ्यो सरसो भ्यो यो यिभ्यः इती
ष्ट भत् ॥ प्रजापतिविष्णु कर्मेति तस्य मनसो गंधर्वस्तस्या सरसः रुक्सा मानि रुचः सामा
निरुचः रुचो नाम प्रतिशयं ते धाम याच पुत्रादी यः यागादि मंत्र प्रयुक्तो पुत्रादिः सं
पद्यत इत्यभि प्रायः ॥१४॥ यथाभ्यातान संक्षकाः चिह्नमित्यादि त्रयोदश मंत्राः यथा मंत्रो
क्षपठति प्रजापति यथा पिमंत्रे चकारेण समुचिताः चिन्तेतानं मलं ददाति तिशेषार्थः ॥

मा

2

नाति ३

च ४

वोः

1

३२

को

धुर

५

५

या निष्पत्तिरिह रवेत स्वामिमतानि दर्शनादपविष्य विभागं दर्शयति न चापीति विप्रिष्टं विवृणुति
 विवभावापन्नधर्मविप्रिष्टयोः एवं च वाक्यार्थं प्राप्तेनेतादृशार्थविवक्षणात् विप्रिष्टादुत्पत्त्याह
 रणेन्यामिरिति भावः उपमानेत्यादि एतच्च सूत्रेण कथं न तत्त्वं तदपेक्षालक्षणं निवेष्टाः ता
 दृशत्वं कानि च सिद्धारण्योपमा कल्पकं स्यात् एविप्रोषणस्यावश्यकत्वेन उपमा कल्प
 कजनद्वर्तमानेपदुत्पत्त्यावदेव लक्षणास्य निदिष्टत्वात् तदुक्तं अभवत्तु संवत् ३५५५
 धर्मिकल्पकः इति तादृशत्वं केन तादृशत्वं न्यामिद एव विवृतिनो न पुनरुक्तं नित्यं
 यु ५ एतत् ननु त्वपि सतीति हरेणैका धिने दर्शनात् नान्यथा न्यत्यधर्मस्यान्यत्रानायासात्
 एकवाक्यत्वेन वाक्यार्थमहाभावाच्च पदार्थवाक्यार्थनिदर्शनेनोपसंभवादित्यं प्रक्याह
 रं चेति उक्तं च वाक्याश्रयसंज्ञेत्यर्थः विप्रिष्टयोरिति विवृणुति विवभावापन्नधर्मविप्रिष्ट
 योरिति त्वर्थः तच्च तत्त्वं तदपेक्षालक्षणं भाषावत्प्रसक्तं न्यामिना द्वातस्त्वपि सति इतरेव दम्भे
 प्रामाण्यसंज्ञोऽर्थसुद्धिर्हि दृष्टीयं नैव पं कामधेनौ स्थिता यादा धुक्ता मस्मिन्

तिर्यकलेन सादृशानामनेकेषां वाक्यार्थानामपि यत्पदार्थः सत्तापदार्थः
 बुधजनमेव नरपञ्चकत्वावधारणेऽपि एवं तत्वेकमेवैवमपि इति विशेषः निदर्शनात्
 ह पदार्थेति पदार्थवृत्तिपदार्थसंबन्धिनीरावेष्टालंकारिकाः अन्वयपूर्वकविलक्षणं तन्त्रेणेति ली
 लंशेभांतीलाबुजत्तनांतीलात्पलयाः वियोगादिति गो इदं शान्तानां नारीणां विद्योगोस्वकांतवि
 योगकालेयं भांडुतलेपांडिसापांडु वर्योभवत्तिसः खर्जरीलतानां संजरीगर्भस्थे सुखे सुख
 दृष्टपतंत्यन्वयः उपमानेयर्थेन रेणुदृष्टे उपमेये उपमानधर्मीये पदार्थनिदर्शनायाः प्र
 चीनेकदाहरणतत्वात् सिद्धं पदार्थनिदर्शनाद्यत्ते इति भावः अथाह उभयेति उपमेये उप
 मानधर्मीये उपमाने उपमेयधर्मीये चेत्पर्यः तथा चोपम्यपर्यवसायित्वस्यैव पदार्थनिदर्श
 नादेनारोपविषयस्योपमेयत्वेन निवेशोपयोगजनभावो हि हापिसाधुत्वेति भावः तन्त्रेवमिति
 वाक्यार्थनिदर्शनालक्षणस्याऽपि व्याप्तिरित्याशयवानाह यद्यपीति वियोगकालीनगो
 उन्मारीगांडतलपांडिसः खर्जरीरेणुदृष्टपांडिस्रयत्तद्वामेभ्योरेण सत्तात् अर्थविषयविवक्ष
 इति भावः

दृष्ट

जीवा

ने ३

मार्ग मजरीत शिक्पार मे ४२

सदनमिति अहंपूर्वमंभोजयोनैर्हिरण्यगर्भस्यसदनं गृहं प्रति उपगतः ब्रह्मणा हिरण्यगर्भेण गोमयांभः परिसृजितनिजोरौ गोम
यपुक्तेनांभसाजलेन परिसमंतात् सृजितः शोषितो योनिजुः स्वीयजः अकः तस्मिन् सशपथमनुनीयमानपिता उप
वेशितः केषु सत्सु उच्चैरतिशयेन मुनिभिः सपदितलो गत आसनेषु उक्लिप्तेषु तत्केषु सत्सु एतेन हिरण्यगर्भस्यापिवयसा
म्याः किंपुनः मानुषाणामिति व्यज्यते १० मत्तपोविजृम्भितमिदमित्याहंकारः अरेकशति अरेरतिनीचमंभोयनेवासवः

सदनमुपगतोहंपूर्वमंभोजयोनैः सपदि मुनिभिर्हृच्चैरासनेषु उक्लिप्तेषु सशपथमनुनीय ब्रह्मणा गोमयांभः परिसृ
जितनिजोरावाशुसंवेशितोस्मि १० अहंकारः स्वगतं अहोदाभिक ब्रह्मणा स्यात्सुक्तिः विचिंत्य अथवादेभा
स्त्वैव भवेत्तेवंतावत् सक्रोधं प्रकाशय्याः किमेवंगर्वायसे अरेकइववासवः कथयकोत्रपप्रोद्धवोवदप्रभवभू
मयोजगत्तिका कृषीणामपि अवेहितपसोवलं समुपुंदराणां शतेशतं च परमेष्ठिनोपततवामुनीनां शतं ११
दंभः विलोक्य सानंदं अये आर्षः पितामहोस्माकमहंकारः आर्षदंभो लोभात्सजोहंभो अभिवादये

शतक्रतुः करवनकोपीत्यर्थः अहल्यागामि तादिति ध्वनितं अत्रजगत्तिपप्रोद्धवो ब्रह्माकः इतिकथं स्वकस्यागामित्वा
दिति तात्पर्यं जगत्ति कृषीणामपि संत्रदृष्टाणामपि प्रभवभूमयः उत्पत्तिभूमयः काः कथय पीवरकस्यातो व्यासः कुंभसं
भवोः गत्स्यः हरिण्याः शृंगीषवमादी सुत्पत्तिस्थानानि शति ध्वनितं ईदृशं समतपसः सामर्ष्यमस्तीत्याह अवेहीति मा
मतपसोवलं अवेहि जानीहि किं तत्तदापुंंदराणां ईदृशाणां परमेष्ठिनो ब्रह्मणा मुनीनां मननशीलानां प्रत्येकशतं पततु
मत्तपः सामर्ष्यात् सर्वआहंकारिकमिति भावः १२॥